



Prezes
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie

KU.022.2.2018.MO



DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2014 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r. poz. 2168 ze zm., dalej jako: „u.s.d.g.”) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku [redacted] o wydanie pisemnej interpretacji w zakresie zasad naliczania opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych i odprowadzanie ścieków

stwierdzam, że:

- 1) w przypadku, gdy pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych nie podaje maksymalnej ilości pobieranej wody wyrażonej w m³ na sekundę - do obliczenia opłaty stałej za pobór wód podziemnych należy przyjąć tę wielkość poboru wód określoną w pozwoleniu wodnoprawnym, która po przeliczeniu na wymiar m³ na sekundę stanowić będzie maksymalną wartość;
- 2) w przypadku, gdy pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi nie podaje maksymalnej ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi wyrażonej w m³ na sekundę - do obliczenia opłaty stałej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi należy przyjąć tę wielkość związaną z ilością odprowadzanych ścieków do wód lub do ziemi określoną w pozwoleniu wodnoprawnym, która po przeliczeniu na wymiar m³ na sekundę stanowić będzie maksymalną wartość;
- 3) w okresie od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. poz. 1566 i 2180, dalej jako: „Prawo wodne”), tj. od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Wody Polskie dokonują ustalenia opłaty zmiennej za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych, a także za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w oparciu o dane pozyskane z zastosowanego jednego lub więcej sposobów ustalenia wysokości opłaty za usługi wodne, spośród enumeratywnie wymienionych przez ustawodawcę w art. 552 ust. 2 pkt 1 – 3 Prawa wodnego.

Uzasadnienie

W dniu 12 stycznia 2018 r. do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej jako: „Wody Polskie”) wpłynął wniosek [redacted] (dalej także jako: „Wnioskodawca”) o wydanie pisemnej interpretacji w zakresie zasad naliczania Wnioskodawcy przez jednostki PGWWP opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych i odprowadzanie ścieków na podstawie Prawa wodnego.

Wobec nieuiszczenia opłaty od wniosku, w terminie 7 dni od dnia jego złożenia, powołany wniosek zgodnie z art. 10 ust. 6 u.s.d.g. pozostawiony został bez rozpatrzenia, o czym Wnioskodawca został poinformowany pismem z dnia 7 lutego 2018 r.

W dniu 14 lutego 2018 r. do Wód Polskich wpłynęło pismo Wnioskodawcy wyjaśniające, że nieuiszczenie opłaty od wniosku złożonego w dniu 12 stycznia 2018 r. wynikało z nieprzekazania przez Wody Polskie informacji o numerze rachunku bankowego, na który należy uiścić opłatę. Do pisma Wnioskodawca załączył wydruk z poczty elektronicznej Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGWWP w Poznaniu w formie wiadomości mailowej z dnia 5 stycznia 2018 r., z której wynika, że pracownik wskazanej jednostki poinformował Wnioskodawcę, że z uwagi na trwający proces organizacji, w chwili obecnej nie może wskazać numeru konta do uiszczenia wymaganej opłaty. Jednocześnie Wnioskodawca w powołanym piśmie wskazał, że samodzielnie ustalił numer rachunku bankowego Wód Polskich, na który wpłacił w dniu 13 lutego 2018 r. opłatę od wniosku oraz wniósł o pilne rozpatrzenie złożonego wniosku o wydanie pisemnej interpretacji.

Mając powyższe względy na uwadze należy przyjąć, że wniosek o wydanie pisemnej interpretacji w zakresie zasad naliczania Wnioskodawcy przez Wody Polskie opłat za usługi wodne za pobór wód podziemnych oraz odprowadzanie ścieków wymaga rozpatrzenia, jednak obowiązek ten zaktualizował się dopiero w dniu 14 lutego 2018 r., kiedy to Wnioskodawca ponownie wniósł o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, w jego indywidualnej sprawie opisanej w piśmie, które wpłynęło do Wód Polskich w dniu 12 stycznia 2018 r. oraz uiszczając opłatę od wniosku w dniu 13 lutego 2018 r.

W wymienionym piśmie Wnioskodawca podał, że dysponuje pozwoleniem wodnoprawnym na pobór wód podziemnych z ujęcia [redacted] udzielonym decyzją Marszałka [redacted] [redacted] które określa maksymalny dopuszczalny pobór wody w ujęciu godzinowym i rocznym oraz przeciętny pobór wody w ujęciu dobowym, a dla studni awaryjnych maksymalny dopuszczalny pobór wody w ujęciu godzinowym i rocznym. Wnioskodawca, wskazując na treść art. 271 ust. 2 i 3 Prawa wodnego, podniósł, że budzi wątpliwości, która z wartości wynikających z pozwolenia winna zostać przyjęta przez Wody Polskie do ustalenia opłaty stałej za pobór wody. Wnioskodawca prezentując własne stanowisko w sprawie stwierdził, że wobec tego, iż powołany przepis wskazuje na „czas wyrażony w dniach” właściwe jest odniesienie się do wartości dobowych maksymalnych, a w razie ich braku, jak ma to miejsce w analizowanym stanie faktycznym należy odnieść się do wartości dobowych średnich wskazanych w pozwoleniu wodnoprawnym.

Ponadto Wnioskodawca podał, że posiada pozwolenia wodnoprawne na wprowadzanie ścieków komunalnych do rzeki [redacted] udzielone decyzjami Marszałka [redacted] [redacted], które określają maksymalny dopuszczalny zrzut ścieków w ujęciu godzinowym, dobowym i rocznym oraz przeciętny dopuszczalny zrzut ścieków w ujęciu dobowym.

Wnioskodawca, wskazując na treść art. 271 ust. 5 Prawa wodnego, podniósł, że budzi wątpliwości, która z wartości wynikających z pozwolenia winna zostać przyjęta przez Wody Polskie do ustalenia opłaty stałej za odprowadzanie ścieków. Wnioskodawca prezentując własne stanowisko w

sprawie stwierdził, że wobec tego, iż powołany przepis wskazuje na „czas wyrażony w dniach” właściwe jest odniesienie się do maksymalnych wartości dobowych wskazanych w posiadanych przez Wnioskodawcę pozwoleniach wodnoprawnych.

Następnie Wnioskodawca, po przytoczeniu treści art. 272 ust. 11 oraz art. 552 ust. 2 Prawa wodnego wskazał, że powstaje pytanie, czy w okresie od dnia wejścia w życie Prawa wodnego, tj. od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r. Wody Polskie przy ustalaniu opłaty zmiennej za pobór wód powierzchniowych i wód podziemnych oraz za odprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi będą brać pod uwagę rzeczywistą ilość wody pobranej przez Wnioskodawcę i rzeczywistą ilość ścieków odprowadzanych przez Wnioskodawcę, jeżeli ilości te będą ustalane na podstawie odczytów urządzeń pomiarowych posiadanych przez Wnioskodawcę, czy też nominalną ilość wody, do poboru której Wnioskodawca jest uprawniony na podstawie posiadanych pozwoleń i nominalną ilość ścieków jakie zgodnie z pozwoleniami Wnioskodawca teoretycznie może odprowadzać do wód lub do ziemi.

Wnioskodawca prezentując własne stanowisko w sprawie stwierdził, że w ramach postępowania zmierzającego do ustalenia wysokości opłaty zmiennej za usługi wodne za pobór wód i odprowadzanie ścieków, w okresie od 01.01.2018 r. do 31.12.2020 r., Wody Polskie winny jako dowód dopuścić także pomiary dokonywane przez Wnioskodawcę i w konsekwencji ustalić opłatę zmienną za pobór wód i odprowadzanie ścieków w oparciu o rzeczywistą ilość pobranej wody i odprowadzonych ścieków.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.s.d.g., przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie, który stosownie do ust. 2 art. 10 u.s.d.g. może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. W myśl art. 10 ust. 5 u.s.d.g. udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia.

W niniejszej sprawie zaistniały przesłanki obligujące Prezesa Wód Polskich - organ Wód Polskich, reprezentujący Wody Polskie na zewnątrz (art. 241 ust. 1 i 2 Prawa wodnego) do udzielenia interpretacji w wymienionej sprawie, skoro Wody Polskie zgodnie z art. 271 ust. 1 oraz art. 272 ust. 17 Prawa wodnego ustalają odpowiednio wysokość opłaty stałej oraz opłaty zmiennej za pobór wód podziemnych oraz wód powierzchniowych, a także za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Złożony wniosek dotyczy indywidualnej sprawy, albowiem Wnioskodawca jako podmiot korzystający z usług wodnych obowiązany jest ponosić opłaty za usługi wodne, które stanowią daninę publiczną w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2077 ze zm.).

Przepis art. 271 ust. 2 Prawa wodnego wskazuje, że wysokość opłaty stałej za pobór wód podziemnych ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i maksymalnej ilości wody podziemnej wyrażonej w m³/s, która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego, z uwzględnieniem stosunku ilości wody podziemnej, która może być pobrana na podstawie tych pozwoleń, do dostępnych zasobów wód podziemnych.

Z treści powołanego przepisu wynika, że jedną ze składowych wzoru służącego wyliczeniu opłaty stałej za pobór wód podziemnych jest maksymalna ilość wody podziemnej wyrażonej w m³/s, która może być pobrana na podstawie pozwolenia wodnoprawnego albo pozwolenia zintegrowanego.

W przypadku gdy pozwolenie wodnoprawne albo pozwolenie zintegrowane nie określa maksymalnej wielkości poboru wód w wariantcie przyjętym w art. 271 ust. 2 Prawa wodnego, tj. wyrażoną w m³/s maksymalną ilość wody podziemnej, która może być pobrana na podstawie wymienionych pozwoleń - dla ustalenia wysokości opłaty stałej należy przyjąć tę wielkość poboru wód

określoną w pozwoleniu wodnoprawnym, która po przeliczeniu na wymiar m^3 na sekundę stanowić będzie maksymalną wartość.

Stanowisko to znajduje uzasadnienie w funkcji opłaty stałej, którą jest powiązanie jej wysokości z maksymalną wielkością poboru wody, jaka może być pobrana z zasobów wodnych w jednostce czasu, stanowiącą także odzwierciedlenie gotowości środowiska wodnego do udostępnienia zasobów wody w ramach tej usługi wodnej. Innymi słowy skoro wysokość opłaty stałej powiązana jest z maksymalną presją na środowisko wodne, to tylko tak dokonane obliczenie opłaty stałej polegające na oparciu się na tej wielkości poboru wód określoną w pozwoleniu wodnoprawnym, która po przeliczeniu na wymiar m^3 na sekundę stanowić będzie najwyższą wartość – jest zgodne z celem tej opłaty, a także koreluje wprost z treścią art. 271 ust. 2 Prawa wodnego, który posługuje się pojęciem maksymalnego poboru wód.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że nieprawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, który twierdzi, że w sytuacji, gdy pozwolenie wodnoprawne nie określa maksymalnego poboru wody wyrażonego w m^3/s , to należy odnieść się do wartości dobowych maksymalnych, a w razie ich braku do wartości dobowych średnich. Warto w tym miejscu również wskazać, że argumentacja Wnioskodawcy na poparcie zaprezentowanego stanowiska jest nieprawidłowa, bowiem odniesienie się w art. 271 ust. 2 Prawa wodnego do „czasu wyrażonego w dniach” związane jest z okresem korzystania z usługi wodnej wynikającej z pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia zintegrowanego w danym roku kalendarzowym (z uwagi na roczny wymiar opłaty stałej), a nie z maksymalną ilością wody możliwej do pobrania.

Przepis art. 271 ust. 5 Prawa wodnego stanowi, że wysokość opłaty stałej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty, czasu wyrażonego w dniach i określonej w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalnej ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, wyrażonej w m^3/s .

Z treści powołanego przepisu wynika, że jedną ze składowych wzoru służącego wyliczeniu opłaty stałej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi jest określona w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym maksymalna ilość ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi, wyrażona w m^3/s .

W przypadku gdy pozwolenie wodnoprawne albo pozwolenie zintegrowane nie określa maksymalnej ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi w wariancie przyjętym w art. 271 ust. 5 Prawa wodnego, tj. wyrażonej w m^3/s maksymalnej ilości ścieków, która może być wprowadzana do wód lub do ziemi na podstawie wymienionych pozwoleń - dla ustalenia wysokości opłaty stałej należy przyjąć tę wielkość związaną z ilością odprowadzanych ścieków do wód lub do ziemi określoną w pozwoleniu wodnoprawnym, która po przeliczeniu na wymiar m^3 na sekundę stanowić będzie maksymalną wartość.

Stanowisko to znajduje uzasadnienie w funkcji opłaty stałej, którą jest powiązanie jej wysokości z maksymalną presją na środowisko wodne związaną z maksymalną ilością możliwych do wprowadzenia w jednostce czasu ścieków do wód lub do ziemi. Innymi słowy skoro wysokość opłaty stałej powiązana jest z maksymalną presją na środowisko wodne, to tylko tak dokonane obliczenie opłaty stałej polegające na oparciu się na tej wielkości maksymalnego dopuszczalnego zrzutu ścieków, która po przeliczeniu na wymiar m^3 na sekundę stanowić będzie najwyższą wartość – jest zgodne z celem tej opłaty, a także bezpośrednio koreluje z treścią art. 271 ust. 5 Prawa wodnego, który posługuje się pojęciem maksymalnej ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że nieprawidłowe jest stanowisko Wnioskodawcy, który twierdzi, że w sytuacji, gdy pozwolenie wodnoprawne nie określa maksymalnej ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi wyrażonej w m^3/s , to należy odnieść się do maksymalnych wartości dobowych. Warto w tym miejscu również wskazać, że argumentacja Wnioskodawcy na poparcie zaprezentowanego stanowiska jest nieprawidłowa, bowiem odniesienie się w art. 271 ust. 5 Prawa wodnego do „czasu wyrażonego w dniach” związane jest z okresem korzystania z usług wodnych

wynikających z pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia zintegrowanego w danym roku kalendarzowym (z uwagi na roczny wymiar opłaty stałej), a nie z maksymalną ilością ścieków możliwych do wprowadzenia do wód lub do ziemi.

Z art. 272 ust. 2 i ust. 6 pkt 1-4 Prawa wodnego odpowiednio wynika, że wysokość opłaty zmiennej za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i ilości pobranych wód podziemnych lub wód powierzchniowych, wyrażonej w m³, a opłaty zmiennej za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi ustala się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty i wyrażonej w kg ilości substancji wprowadzanych ze ściekami do wód lub do ziemi, w tym substancji wyrażonych jako wskaźnik pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅); pięciodobowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT₅); zawiesiny ogólnej; sumy chlorków i siarczanów (Cl+SO₄).

W myśl art. 272 ust. 11 Prawa wodnego, ustalenie ilości pobranych wód podziemnych lub wód powierzchniowych lub ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi odbywa się na podstawie odczytu wskazań przyrządów pomiarowych lub na podstawie danych z systemów pomiarowych. Jednocześnie art. 552 ust. 2 pkt 1-3 Prawa wodnego stanowi, że ustalenie wysokości opłaty za usługi wodne w okresie od dnia wejścia w życie Prawa wodnego do dnia 31 grudnia 2020 r. następuje na podstawie określonego w pozwoleniu wodnoprawnym albo w pozwoleniu zintegrowanym celu i zakresu korzystania z wód; pomiarów dokonywanych przez organy administracji w ramach kontroli gospodarowania wodami lub ustaleń z przeglądów pozwoleń wodnoprawnych; pomiarów dokonywanych przez organy administracji w ramach kontroli pozwoleń zintegrowanych.

Z powołanych regulacji wynika, że w okresie przejściowym Wody Polskie dokonują ustalenia opłaty zmiennej za pobór wód podziemnych lub wód powierzchniowych, a także za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w oparciu o dane pozyskane z zastosowanego jednego lub więcej sposobów ustalenia wysokości opłaty za usługi wodne, spośród enumeratywnie wymienionych przez ustawodawcę w art. 552 ust. 2 pkt 1 – 3 Prawa wodnego.

Odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy, według którego - w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. opłata zmienna za pobór wód i odprowadzanie ścieków winna być ustalana przez PGWWP w oparciu o rzeczywistą ilość pobranej wody i odprowadzanych ścieków na podstawie pomiarów dokonywanych przez Wnioskodawcę – wyjaśnić należy, że z art. 552 ust. 2 pkt 1-3 Prawa wodnego wynika, że obliczenie opłaty zmiennej na podstawie pomiarów dokonywanych w ramach kontroli gospodarowania wodami stanowi jedną, lecz nie jedyną metodę ustalenia wysokości opłaty zmiennej. Warto w tym miejscu również wskazać, że wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy, ustalenie wysokości opłaty zmiennej za korzystanie z usług wodnych nie jest dokonywane w postępowaniu administracyjnym, lecz na zasadach i w trybie określonym przez Prawo wodne. Opłata zmienna za usługi wodne określana jest decyzją administracyjną wydawaną przez właściwy organ PGWWP jedynie w razie zaistnienia przesłanek wskazanych w Prawie wodnym, tj. w przypadku niewniesienia opłaty po otrzymaniu informacji sporządzonej przez PGWWP ustalającej jej wysokość oraz nieuznania przez Wody Polskie reklamacji złożonej przez podmiot obowiązany do ponoszenia opłat, który nie zgodził się z jej wysokością.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.



42. Prezes Ust. Wód
Dyrektor
Adrian Kołczewiak

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Ministra Gospodarki Morskiej i Gospodarki Śródlądowej, za pośrednictwem Prezesa PGWWP, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Prezesa PGWWP. Z dniem doręczenia Prezesowi PGWWP oświadczenia o zrzeczeniu się przez stronę prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:



2. a/a.

441-11143 1004884
BUDOWA ST. A1511
17.06.2014 W 10:50:00
800-11143 1004884